

(р. 1870) и Пенчо. Потомството на Хаджи Ника (жененъ за Султана) е следното: синове на х. Нико х. Вълковъ: Георги (1801—1863), Петъръ (1833—1872); дъщери: Стана (1816—1888) и Митра (1808—1903). Петъръ се оженилъ за Теодора Баева и ималъ три деца: две дъщери: Ана Я. Арнаудова-Лопатанова и Дария Ал. Лаврентиева и синъ — Иванъ (1862—1915, 15 декем.) Иванъ ималъ съпруга Надежда Петрова Чомакова (р. 1876), отъ която ималъ деца: Петъръ (р. 1898), жененъ за Лидия Кожухарова отъ Хотинъ; Георги (р. 1900); Валентина (р. 1902), женена за Георги Силвестровъ отъ Бесарабия; Михаилъ (р. 1904), встѣпилъ въ бракъ съ Людмила Карпова Арнаудова; Вѣра (р. 1906), женена за д-ръ Люскаловъ отъ Хотинско и Николай (р. 1908), жененъ за Анастасия Юсипенко. Георги носи презимето на дѣдитѣ си Бинбеловъ и живѣе въ София отъ 1940 год.

Отъ тукъ се установяватъ редъ фамилии, избѣгали отъ България и заселени въ Акреманъ и Хотинъ: Кожухарови, Арнаудови, Чомакови, Стоянови, Боневи, Силвестрови.

Следъ присъединението на Бесарабия къмъ Русия въ 1812 година, съ царски указъ отъ руския императоръ Александъръ I, населението отъ тази областъ, както е известно; получи правото на автономно управление. Управлението